

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 16.IX – 22.IX 2013.

PON.		
UTO.	u 18.00 sati	+ MIRO, MIRA, IVAN i obit. Škes, ĐURO i obit. Trempetić, PAVAO Fišter i obit., MILKA i STJEPAN Puđak, RUŽICA i FRANJO Petljak, DOROTEJA i JOSIP Popović, ALOJZ Vrban, DRAGICA i SLAVKO Granda,-Kovač, IVAN i BARA Kovačić, IVAN st., IVAN ml. god. i JASMINKA Jembrek, STJEPAN god., i obit. Šebek, IVAN, FRANCEK Vuger, MATO i JAGICA Čvek, nakana obitelji Bošnjak, ANA Jukić, RUŽA i IVAN Sedinić, MARICA Galović i obit. i obit. Židak, IVAN Pukšec
SRI.	u 18.00 sati	++ obit. Bićanić
ČET.	u 18.00 sati	+ MARTIN Filipović god., DRAGICA i STJEPAN Meglaj
PET.	u 18.00 sati	+ ANKICA Fundek
SUB.	u 18.00 sati	+ SLAVICA Samec
NED.	u 9.15 sati u 11.15 sati	+ RUŽICA i NIKOLA Baričević i obit. Hojanić - župna

OBAVIJESTI:

Pripreme za naše **MIHOLJE** su u punom jeku. Gdje god možete pomoći, stavite se na raspolaganje.

Jučer je bila radna akcija na župnom dvoru. Iskreno hvala i braći Cvitković, Žarku i Veseljku, Štefu Petljak, Zvonku Juroš, Zvonku Ivakić, našem Darku Židak koji je radove usmjeravao, Stjepanu Đuriću, Pavi Čabraja, Dragici Domenkuš iz Gornjeg Vugrovca, koja nam donese kuhani grah za ručak.

Pomalo je to i priprema za naše **MIHOLJE**.

Roditelji naših ovogodišnjih PRVOPRIČESNIKA- od utorka do petka od 16.30-17.30 dođite u župni ured prijaviti svoju djecu

Utorkom iza svete mise **Treće srce** moli za Nerođene.

Četvrtkom iza svete mise kratko Klanjanje za Duhovna zvanja

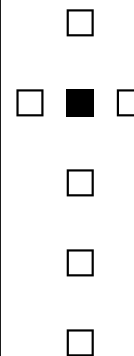
Imate najnoviji broj Glas Koncila i naš Molitvene zajednice Listić

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 450
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779

**ŽUPNI
LISTIĆ**

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ **VUGROVEC** □
godište IX, broj 35(454)
15. rujna 2013. godine

XXIV nedjelja kroz crkvenu godinu Lk 15, 1--32

"Nato im Isus kaza ovu prisposobu: " 'Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoja dobra živeći razvratno. "Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i približi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. "Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'" "Usta i pođe svomu ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provešimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naše se!' I stadoše se veseliti. "A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provešim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je.

Upoznajte novog hrvatskog blaženika!

Tko je bio Miroslav Bulešić?

Djetinjstvo i sjemenišno školovanje

Miroslav Bulešić rodio se 13. svibnja 1920. u istarskom selu Čabrunići, župe Svetvinčenat, od roditelja Miha i Lucije rođ. Butković. Kršten je 23. svibnja u župnoj crkvi u Juršićima. Prve je molitve i prve istine katoličke vjere mali Miroslav naučio iz molitvenika «Oče budi volja tvoja», knjige koju je za duhovne potrebe hrvatskih vjernika u Istri u 19. stoljeću sastavio biskup Juraj Dobrila.

Osnovnu školu polazio je u Juršićima, gdje mu vjeroučiteljem bijaše revni i vrijedni svećenik Ivan Pavić. U desetoj godini života Bulešić se opredjeljuje za sjemenišno školovanje. Budući da je godinu dana bio u pripravnici «Alojzjevišće» u Gorici, Miroslav Bulešić ulazi u sjemenište u Kopru za školsku godinu 1931/32. U koparskom sjemeništu boravi do 1939. godine, kada je, završivši pet razred gimnazije i tri razreda liceja, položio ispit zrelosti, veliku maturu. Nakon položene mature u koparskom sjemeništu, a na preporuku svećenika Ivana Pavića («Radi se o odličnom mladiću, intelektualnom, otvorenom, pobožnom i dobrom») njegov ga porečki i pulski biskup upućuje na jesen 1939. na studij u Rimu.

Studij u Rimu

U Vječnom gradu bogoslov Bulešić boravio je od jeseni 1939. do ljeta 1943. godine. Prve godine studija boravio je u Francuskom zavodu, a naredne tri godine u sjemeništu Lombardo. Studirao je na Papinskom sveučilištu Gregorijani filozofiju i teologiju. Za uzdržavanje Bulešića u Rimu zauzeo se i tadašnji zagrebački nadbiskup, kasnije kardinal, bl. Alojzije Stepinac, o čemu svjedoči pismo o. Sakača iz siječnja 1940. godine. U Rimu, središtu kršćanstva i gradu tolikih prvokršćanskih mučenika, Bulešić je sazrio duhovno i intelektualno.

Na blagdan Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 1942. godine, u bazilici sv. Petra osobno je sudjelovao kod Papine posvete svijeta Bezgrješnom Srcu Marijinu. U rano proljeće 1943. godine, na poziv svog biskupa, bogoslov Bulešić vratio se u Istru da primi svećeničko ređenje.

Redenje i mlada misa

Miroslav Bulešić za svećenika je zaređen 11. travnja 1943. godine u župnoj crkvi u Svetvinčentu. O tom je događaju u dnevniku zapisao: «Moja majka, otac i braća su plakali, a i mogli su: sin im je umro, sam je prestajao biti njihova svojina i počimao biti stvar Božja».

Dva tjedan potom u rodnoj je župi slavio svoju Mladu misu. Kao svoje mladomisničko geslo uzeo je zazive iz molitve Oče naš: «**Dodi kraljevstvo tvoje! Budi volja Tvoja!**»

DAROVI ZA CRKVU

1. N. N. Vurnovec **100 EU**
2. **MINISTARSTVO KULTURE** za Korsku klupu u sv. Mihalju **20000 K**
SVIM DOBRIČINITELJIMA ISKRENA HVALA

Ovih dana napustio nas je:

IVAN PUKŠEC iz Markova Polja u 85-oj god.

Dobri Bože primi ga među svoje svete i izabrane

Župnik u Baderni

Na jesen 1943. godine Bulešić je imenovan župnikom u Baderni. U toj se župi slijedeće dvije ratne godine zdušno trudio u pastoralnom djelovanju te se istodobno hrabrio i nesebično zauzimao za ljude, osobito za one koji su u ratnom vihoru bili najugroženiji. U svibnju 1944. godine piše vlč. Ivanu Paviću: «Između žalosnog, tužnog, krvlju natopljenog naroda, mi moramo biti dobri Samaritanci, koji tješimo, liječimo, pridižemo, zavijamo svaku ranu...» Na Poreštini, kao i po svoj Istri, tada djeluju tri vojske: partizani, fašisti i Nijemci. No kroz cijelo to vrijeme mržnje, uz istinsko rodoljublje, vlč. Bulešić je sačuvao univerzalnost i principijelnost katoličkog svećenika te je ispod bilo koje vojničke odore uvijek gledao čovjeka kao Božju sliku, o čemu svjedoči njegova izjava: «Ja sam katolički svećenik i podijelit ću svete sakramente svima koji ih zatraže: i Hrvatima i Nijemcima i Talijanima.»

Zbog takvog odvažnog, dosljednog i načelnog djelovanja Bulešiću stižu prijetnje s raznih strana, te je on u osobnom dnevniku u proljeće 1944. zapisao, obraćajući se Bogu: «Ako me hoćeš k Sebi, evo me pripravna. Moj život Ti sasvim darujem za svoje stado. Uz Tvoju milost, i ako me Ti učiniš dostojnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim. Neka bude Tvoja volja.» Zatim, kao da naslućuje da bi se i sama njegova žrtva mogla iskrivljeno tumačiti, on sam pojašnjava za što je spreman položiti život: «Želim umrijeti samo za slavu Božju i spasenje duše svoje i duše svojih vjernika.»

Protivnicima pak i progoniteljima poručuje: «**Moja osveta je – oprost.**» Nakon učestalih optužbi i kleveta, Bulešić na Božić 1944. godine u propovijedi sasvim otvoreno govori vjernicima svoje župe: «Ničega se ne bojim, jer znam da činim u svemu svoju dužnost, i miran sam pred Bogom i pred ljudima. Puštam vama da sudite i da prosudite moje djelovanje. Ja, znajte, da ću se uvijek držati vjere, držati svojeg poštenja, koje neću prodati za ikakvu zemaljsku cijenu; bez straha ću svakome kazati ono što je pošteno i ono što nije pošteno. Prema tim ću načelima uvijek živjeti. A to su načela Kristova. Kraj rata dočekao je Bulešić u Baderni, ali već u jesen 1945. imenovan je župnikom u Kanfanaru.